N°. 35. A°. 1835.

DONDERDAG DEN 30sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 1 Maart.

Hunne Majesteiten de Koning en Koningin, Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins Veldmaarschalk en andere leden van het Koninklijk Huis hebben dezen ochtend de godsdienstoefening in de Kloosterkerk, onder het gehoor van Ds. Moll bijgewoond. De talrijke schare, die zich in dat bedehuis had vereenigd, heeft met dien leeraar vurige dankgebeden aan den Algoeden opgezonden voor de herstelling van den aan geheel Nederland zoo dierbaren Vorst, wien zij thans daar voor het eerst weder in haar midden mogt aanschouwen.

Wij hebben thans over Belgie de aanspraak ontvangen, waarmede de Koning von Engeland den 24 Februarij de zitting van het Parlement in persoon geopend heeft. Zij is van den volgenden inhoud:

Mijlords en Heeren,

Ik neem de eerste gelegenheid te baat, om u in het Parlement te ontmoeten, na mij op het gevoelen van mijn volk te hebben beroepen.

Gij zult voorzeker het leedwezen deelen, dat ik gevoel over de vernieling door de vlammen van dat gedeelte van het oude paleis van Westminster, hetwelk gedurende langen tijd tot vergaderplaats voor de beide huizen van het Parlement gediend had.

Nadat deze ramp had plaats gehad, heb ik bevolen dat voor uwe tegenwoordige bijeenkomst alle de maatregelen, die de omstandigheden van het oogenblik toelieten, genomen zouden worden; ik zal voor een nieuw gebouw met genoegen alle de ontwerpen aannemen, welke in overleg met u, erkend zullen worden de beste en meest geschikte te zijn.

Ik zal bevelen dat aan u voorgelegd worde het verslag, hetwelk de geheime raad mij heeft gedaan omtrent den oorsprong van den brand, alsmede de uitkomsten van het gehouden onderzoek, waarop dat verslag gegrond was.

De verzekeringen, die ik van mijne bondgenooten en over het algemeen van de vreemde vorsten en staten ontvang over hun opregt verlangen om betrekkingen van vertrouwen en vriendschap met mij aan te kweeken en te onderhouden, veroorloven mij om te rekenen op de voortduring van de weldaden des vredes.

De eenige uitzondering op algemeene rust in Europa is de burger oorlog, die nog in de noordelijke gewesten van Spanje aanhoudt.

De artikelen, waaromtrent ik met mijne bondgenooten, den Koning der Franschen, de Koningin Regentes van Spanje, en de Koningin van Portugal, ben overeengekomen, welke bij het verdrag van April 1834 gevoegd zijn; en strekken om hetzelve aan te vullen en het doel van dat verdrag gemakkelijker te bereiken, zullen u worden voorgelegd.

Ik moet op nieuw mijn leedwezen daarover uitdrukken, dat de betrekkingen tusschen Holland en Belgie nog niet geregeld zijn.

Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten,

Ik heb last gegeven om de begrootingen voor het volgende jaar gereed te maken en ze u zonder verwijl voor te leggen.

Zij zijn opgemaakt met de meest mogelijke inachtneming van spaarzaamheid, en ik heb genoegen u aan te kondigen, dat het geheel beloop der voor de openbare dienst aangevraagde sommen, te dezer gelegenheid minder zal zijn, dan het sedert eenigen tijd geweest is.

De voldoende toestand van de nijverheid en den handel des lands en van de openbare inkomsten regtvaardigen ten volle de verwachting dat — niettegenstaande de verminderingen, welke gedurende de laatste zittingen in de belastingen gemaakt zijn, en welke, in werking gebragt wordende, strekken zullen om het bestaande overschot in de openbare inkomsten geringer te maken — er toch een genoegzaam batig slot zal overblijven om de nieuwe jaarlijksche uitgave te bestrijden, voortspruitende uit de schadevergoeding, welke het Parlement heeft toegestaan ter zake van de afschaffing der slavernij in de Britsche Kolonien.

Ik betreur opregtelijk dat de belangen van den landbouw zich nog steeds in eenen staat van groote kwijning bevinden.

Ik beveel het aan uwe overweging aan, of het u niet mogelijk zou zijn, na in de uitgaven voor de openbare dienst voorzien te hebben, en met handhaving van het nationaal crediet, middelen te vinden om den last der plaatselijke opbrengsten te verminderen, welke zoo zwaar op de eigenaars en pachters van landerijen drukken, en om dezelve op eene meer billijke wijze over de eigendommen van een anderen aard te verdeelen.

Mijlords en Heeren,

De berigten, door de gouverneurs mijner kolonien ingezonden; alsmede de maatregelen, welke aldaar genomen zijn tot uitvoering van de wet op de afschaffing der slavernij, zullen aan U medegedeeld worden.

Met genoegen heb ik de algemeene medewerking der wetgevende vergaderingen der kolonien tot het ten uitvoer leggen van dien gewigtigen maatregel gezien; en ondanks de moeijelijkheden, waarmede die zaak natuurlijk gepaard gaat, heb ik geene reden om te gelooven, dat mijne verwachting op een gunstigen uitslag te leur gesteld zal worden.

In alle gevallen kunt gij u verzekerd houden van mijn ernstig verlangen en van mijne standvastige pogingen, om in allen deele de welwillende bedoelingen van het Parlement te verwezenlijken.

Er zijn vele belangrijke onderwerpen, waarvan sommige reeds ten deele in het Parlement behandeld werden, welke het van algemeen belang zou zijn, zoo spoedig mogelijk af te doen, na dezelve in rijp beraad te hebben genomen.

Een der voornaamste daarvan is de stand van het vraagpunt omtrent de tienden in Ierland en de middelen om hetzelve op eene billijke en blijvende wijs te regelen.

Er zullen u maatregelen worden voorgesteld, ten doel hebbende, om den uitkoop van tienden in Engeland en het land van Wales gemakkelijker te maken, om onze burgerlijke regtspleging en het beheer des regts in de geestelijke zaken te verbeteren, om in de krachtdadige handhaving der geestelijke tucht te voorzien, en om degenen, die zich aan de leerstellingen en tucht der kerk niet onderwerpen *(de dissenters)* te bevrijden van de noodzakelijkheid, om de huwelijken naar de voorschriften dier kerk te sluiten.

Ik heb het verslag der commissie, die benoemd is, om een onderzoek naar den staat der stedelijke corporatien te doen, nog niet ontvangen, maar ik heb reden om te gelooven, dat het spoedig zal worden gedaan en dat ik het u binnen kort zal kunnen mededeelen.

Ik heb eene commissie benoemd, die over den staat der verschillende Bisdommen in Engeland en het land van Wales narigten moet inwinnen, vooral voor zoo veel betreft het bedrag der daaraan verknochte inkomsten en eene meer gelijkmatige verdeeling der Bisschoppelijke verpligtingen; voorts over den staat der onderscheidene hoofd- en kerspels-kerken berigten zal, uit het oogpunt, om deze van grootere nuttigheid voor de gevestigde kerk te doen worden, en eindelijk haar advijs moet uitbrengen over de beste wijze, om in de behoeften der geloovigen door de dadelijke tegenwoordigheid van de leden der geestelijkheid in de plaatsen, waarvoor zij benoemd zijn, te voorzien.

Het hoofddoel, dat ik met de benoeming dezer commissie gehad heb, is, om aan de eeredienst volgens de leer der gevestigde kerk, meer klem te verleenen: en aan die kerk de vereering en gehechtheid van mijn volk te verzekeren.

Ik acht het ook van mijnen pligt, om uwe aandacht op de kerk van Schotland te vestigen en op de middelen, om aan de behoeftige standen in dat gedeelte van het vereenigd Koningrijk meerdere gelegenheid te geven, om de godsdienstoefening bij te wonen.

Ik heb bij deze gelegenheid uwe aandacht op verschillende belangrijke onderwerpen, die met onze binnenlandsche staatkunde in verband staan, moeten vestigen.

Ik reken met vertrouwen op uwe medewerking, om de gepaste maatregelen te voltooijen tot het wegnemen van alle billijke reden tot klagten, en om de eendragt en het geluk mijner onderdanen te bevorderen.

Evenzeer reken ik met vertrouwen op de voorzigtigheid en behoedzaamheid, waarmede gij wetten zult veranderen, die uitgestrekte en ingewikkelde belangen betreffen, en met oude, door de gewoonten en denkwijze van mijn volk geheiligde, gebruiken in verband staan.

Ik ben zeker, dat wij gemeenschappelijk pogen zullen, om hetgeen ontbreekt aan te vullen, wat in eenen lijdenden toestand zich bevindt, te hulp te komen, en de grondslagen, waarop de instellingen van kerk en staat berusten, te bevestigen; instellingen, die het erfdeel en het regt zijn, dat mijn volk van de geboorte af erlangt, en die te midden der beraadslagingen over de openbare zaken, steeds [illegible]

an'er een zegen des almagtigen Gods de beste waarborgen voor deszelfs vrijheden, deszelfs regten en deszelfs godsdienst geweest zijn,

Volgens de over Belgie ontvangene berigten, waarin echter partijzucht doorstraalt, is de Koning, op zijnen weg naar het Parlement, door de verzamelde volksmenigte wel hier en daar met eenig gejuich maar toch op de meeste plaatsen met kennelijke blijken van ontevredenheid ontvangen.

DUITSCHLAND.

Berlijn, den 20 Februarij.

In een te Parijs in het licht verschenen geschrift van den gewezen Luit.-kolonel der koninklijke garde don *Emilio O'Donnell* vindt men zeer belangrijke ophelderingen nopens het ontstaan der tegenwoordige Spaansche omwenteling. Wij ontleenen daaruit de volgende plaatsen, die van eenige partijhoofden zoo wel ter eener als ter andere zijde en van het begin des insurrectie-krijgs aan de Portugesche grenzen handelen.

»Don *Thomas Zumala-Carreguy*, geboortig uit Guiposcoa, was sedert 1824 Luitenant-kolonel met rang van overste. Men gaf hem een linie-regement ligte infanterie te kommanderen, alzoo hij groote kunde in de taktiek dezer laatste soort van troepen bezit. Hij bevondt zich als overste aan het hoofd van zijn regement, tijdens de voorvallen te la Granja. Men ontnam hem zijn commando en plaatst hem op halve soldij; zijne misdaad was, in de jaren 1820, 1822 en 1828 troepen tegen de constitutionnelen aangevoerd te hebben. *Quesada*, de inspecteur-generaal der infanterie, bij wien hij zich beklaagde, zeide hem, niet te kunnen vermijden, hem als verdacht uit de dienst te verwijderen. Met veel tegenwoordigheid van geest maakte hem *Zumala-Carreguy* de aanmerking, hoe zonderling het was, dat hij, *Quesada*, onder wien hij in Navarra tegen de constitutionnelen gevochten had, thans het vertrouwen der Koningin bezat en een vroeger onder hem gediend hebbend officier van deszelfs aanstelling beroofde. Maar *Quesada* sloot hem de deur en nam wraak over het hem toegevoegde, door *Zumala-Carreguy* niet op halve soldij, maar geheel en al op retraite-traktement te stellen, met hetwelk men onmogelijk een huisgezin onderhouden kan. *Zumala-Carreguy* deelde aan eenige vrienden zijn voornemen mede, om terstond na den dood van *Ferdinand* naar Navarra te gaan en *Karel V* uit te roepen, waartoe ook zij hun afscheid nemen en in gemelde streken hun verblijf moesten vestigen. Te Pampelona leidde hij een zeer afgezonderd en voorzigtig leven; niettemin waren de bevelen gegeven, en de koninklijke vrijwilligers stonden gereed om, bij *Ferdinands* dood, de wapenen op te vatten. Dit gebeurde en *Quesada* stond weldra tegen over zijnen gewezen officier.

»*Quesada* was in het jaar 1822 gouverneur van Santander. In een contrebande-proces gewikkeld en geenen tijd lang gevangen, vlood hij weldra, zoo hij voorgaf als royalist, naar Frankrijk, en wist zulk eene goede meening omtrent zich in te boezemen, dat men hem onderscheidene voor de Spaansche emigranten bestemde sommen, toevertrouwde, welke hij met het kantoor-meisje uit een koffijhuis in de ***** straat in verteerde. Toen hij geen geld meer had ging hij naar Bayonne en ontving, van *Eguia* het bevel over de koningsgezinde armee in Navarra. Destijds deed hij al de constitutionnelen, gelijk thans al de royalisten, fusilleren.

»De opgestapelde provincien hadden eene provinciale vergadering benoemd, om in naam van *Karel V* het bewind te voeren; aan derzelver hoofd stond de Hertog van Grenada, grande van Spanje. Terwijl dit gebeurde poogde Don *Carlos* vergeefs, de onderneming ook aan de Portugesche grenzen te beginnen. Den 4 October was *Cordova*, de Spaansche gezant, van Lissabon naar Santarem gereisd, en had van Don *Carlos*, in den naam der Koningin *Christina*, het erkennen der opvolging van hare dochter verlangd. De infant vraagde hem alleenlijk, of hij zijne koninklijke regten dan wel de belangen zijner nicht toegedaan was, en toen *Cordova* hierop antwoordde, dat hij de regten van *Isabella II* diende, zoo eindigde Don *Carlos* het gesprek met de woorden: »Ik heb u niets te zeggen, maar wees verzekerd, dat ik mijne regten met standvastigheid en nadruk zal weten te doen gelden." Den volgenden morgen besteeg Don *Carlos* zijn paard en begaf zich zonder gevolg naar Marvao aan de grenzen; doch zijne verwachting, dat de troepen zich voor hem verklaren zouden, vond zich bedrogen. Hij zond eene boodschap aan *Rodil*, die zes mijlen van daar gelegerd was, niet alleen weigerde die generaal hem te erkennen, maar verklaarde, dat hij hem gevangen zou nemen, zoo hij de Spaansche bodem betrad. Nog meer, *Rodil* schenk aan 200 vesting-gevangenen (*presidarios*) de vrijheid, onder voorwaarde, dat zij eene poging moesten doen om den infant op te ligten. Deze zou hun ook onmisbaar in handen gevallen zijn, wanneer niet een Portugesche officier, *Correa* geheeten, hem bij tijds gewaarschuwd had, dat de Portugesche grenzen geschonden waren. Don *Carlos* vlood naar Miranda. Hij had geen geld, en het grootste deel der diamanten van zijne gemalin was door Don *Pedro's* troepen, bij hun binnenrukken te Lissabon, weggenomen geworden. De vloot van Don *Pedro* maakte een vertrek te scheep al te gevaarlijk; Don *Miguel* liet zich door de bedreigingen van *Christina* verschrikken; de maatregelen aan de grenzen waren van Spanjes kant zoo streng, dat men elk, dien men eene mijl van de grenzen betrapte, zonder dat hij van zijne aanwezigheid rekenschap kon geven, met den dood strafte.

»Menigmaal deden de Spaansche troepen invallen over de grenzen, en meer dan een emigrant werd hun offer. In deze omstandigheden kon Don *Carlos* nimmer boven de 800 man en 100 paarden bijeenbrengen, meestal officiren en soldaten der garde. Hij kreeg tijding dat 8000 zijner aanhangers van den kant van Gallicie in aantogt waren; derhalve snelde hij naar Villareal aan de grenzen, doch vernam weldra dat deze logen uit gestrooid was geworden, om hem aan de Spaansche troepen, die voor derde maal over de grenzen gekomen waren, in handen te leveren. Hij begaf zich hierop naar Lamego en terstond daarna naar Visen, en zond eenige officiren naar Navarra, om eindelijk met de insurgenten, van welke hij geene zeker tijding had, in verstandhouding te geraken. Midden door de Christinosche armee kwamen deze afgezondenen gelukkiglijk op de plaats hunner bestemming aan. Koning *Karel V* nam alle emigranten, welke tot hem kwamen, hartelijk op: »Wat zegt men van mij in Spanje?" vroeg hij aan eenen garde-Officier, die uit dat land kwam: »Sire," gaf deze zonder bedenken ten antwoord, »de Christinos beweren, dat het Uwe Majesteit aan moed ontbreekt, en dat gij het niet wagen zult hen aan te grijpen." »Ik zal hun wel het tegendeel bewijzen," hernam de Koning, »zoodra ik maar ten minste het derde deel hunner krachten heb."

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26 dezer, de Noord-Amerik. Brik *Caskier*, Kapt. J. PARSON, van *Wilmington*.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. J. SAYWARD, van *Glouchester*.

Den 27, de Noord-Amerik. Brik *Charles*, Kapt. R. SWENSON, van *Boston*.

Den 28, de Nederlandsche Sloep *Lodewijk en Constant*, Kapt. R. BARBOUR, van *Martinique*.

Idem, het Schip *Suriname*, Kapt. R. VAN DER MEY, van *Amsterdam*; heeft 42 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 25, het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. HILLERS, naar *Amsterdam*; lading: 450 vaten Suiker en 33 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *de jonge Arie*, Kapt. L. Hus, naar *Middelburg*; lading: 340 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, en 40 pies Slangehout.

Idem, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. FORBES, naar *Demerary*.

Den 27, de Noord-Amerik. Brik *Felco*, Kapt. HARLOW, naar *Boston*; lading: 224 vaten Melassie.

In TEXEL gearriveerd: Den 26 Februarij, het Schip *de Zwaan*, Kapt. J. ANDREEN, van hier.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.